

Bilag 1.*Til Indenrigsministeriet.*

Undertegnede Sogneraad for Gladsaxe, Glostrup, Herløv, Hvidovre, Farum, Lyngby-Taarbæk, Rødovre, Taarnby og Værløse Kommuner tillader os herved at henvende os til det høje Ministerium i følgende Anledning.

Ved Lov Nr. 85 af 1. April 1925 blev der givet forskellige nye Bestemmelser om Anlæg og Overtagelse af Gader og Veje i Landkommuner med bymæssig Bebyggelse. Denne Lov, der er benyttet af alle de af os repræsenterede Kommuner som Grundlag for Udfærdigelse af særlige Vejvedtægter, har i flere Henseender betydet et stort Fremskridt for Kommunerne; i de Aar, der er gaaet siden Lovens Ikrafttræden, har det imidlertid vist sig, at Loven ikke paa alle Punkter er blevet til den Nytte for Kommunerne, som vistnok var tilsigtet ved dens Givelse, og som man med Rimelighed kunde vente. En Drøftelse mellem undertegnede Sogneraad har vist, at dette Forhold navnlig gør sig gældende paa de nedenfor fremdragne Punkter, hvor Loven efter vor Mening tiltrænger en Udvidelse; idet vi henviser til den følgende Fremstilling, skal vi her blot bemærke, at det navnlig for det førstnævnte Punkts Vedkommende maaske er et Spørgsmaal, om ikke allerede den gældende Lov giver os fornøden Hjæmmel til de ønskede Vedtægtsbestemmelser, men at vi ikke har turdet besvare dette Spørgsmaal med Sikkerhed bekræftende; dette Forhold har haft til Følge, at vi har næret Betænkelighed ved at udsætte Kommunen for den Risiko, at den brugte Fremgangsmaade senere blev underkendt ved Domstolene. Det vil derfor i hvert Fald være ønskeligt at faa Klarhed paa dette Punkt.

De Punkter, man herefter vil henlede Opmærksomheden paa, er følgende:

I.

Efter at der i første Stykke af ovennævnte Lov er givet Hjæmmel til ved Vedtægt at indføre Bestemmelser, svarende til de Bestemmelser, der gælder for København i Henhold til den københavnske Gadelov af 14. December 1857, jfr. 1. Stk. i Tillægslov Nr. 117 af 1. April 1922, om bl. a. private Gaders og Vejes Overtagelse af Kommunen og om Udgifterne ved de saaledes overtagne Gaders og Vejes første Istandsættelse, er der i andet Stykke givet Hjæmmel til ved Vedtægt at fastsætte, at Kommunen kan gaa frem efter Lov af 14. April 1865 om Istandsættelse og Vedligeholdelse af private Veje med senere Tillægslove, naar den skønner, at private Gader og Veje, der tjener til Brug for flere særskilte Ejendomme, ikke holdes i forsvarlig Stand. Paa dette Punkt, Tilsynet med private Gader og Veje, har man saaledes ikke givet Kommunerne Ret til at anvende en Fremgangsmaade, der svarer til § 8 i den københavnske Gadelov, men har blot givet Adgang til at fastsætte, at Kommunen kan gaa frem efter Loven af 1865 uden at behøve at afvente Klage fra en af de i Vejen interesserede Grundejere i Overensstemmelse med denne Lovs § 1. Der er saaledes ikke givet udtrykkelig Hjæmmel til at fastsætte en anden og simpleere Fremgangsmaade ved Behandlingen af saadanne Sager end den i Loven af 1865 foreskrevne, og til Trods for, at Kommunerne i deres Vedtægter, der er stadfæstet af Københavns Amdsraad, har faaet indført Bestemmelser om en simpleere Fremgangsmaade, er man meget i Tvivl om Lovligheden af disse Bestemmelser; Loven har nemlig øjensynlig ikke, saaledes som det var foreslaaet, villet tillade, at der blev indført en Fremgangsmaade, svarende til den, der er hjemlet ved den københavnske Gadelovs § 8, og som ved forskellige Love er indført i Frederiksberg Kommune, i Købstæderne og i Gentofte Kommune.

Det, der i denne Henseende navnlig volder Vanskelighed, er Bestemmelsen i Vejlovens § 2 om, at Indkaldelse til Aastedsmøde vidnefast skal forkyndes for enhver af de i Vejen interesserede, og i Lovens § 3 i Slutningen om, at den afsagte Kendelse ligeledes i fornødent Fald vidnefast skal forkyndes for de paagældende. Denne Bestemmelse, der